

גליון הכנה לדפוס מספר

"חשב האפר"

אשר חיבר הרה"ג החסיד המקובל
וצדיק המפורסם איש אלקים בצניא
קדישא אספקלריא המאירה מורה
צדק לעדת צניא מלא ספרא ולו
עשר מעלות במדות ישראל ותק
ועושה חסד מזה פנחס אריה זצ"ל
אג"ד דק' טורקא

דו שאות קומי אורי

א

בצהש"ת

חשב האפר

פרשת תזריע שנת תשפ"א גליון כ"ה

פרשת תזריע

אשר לא טובים אז יראה שאת ר"ל יראה לנשא, או בחי' ספחת או בחי' בהרת כי זה בא הכל מסירא דנחש ור"ל ספחת עולה גי' ב"פ ער"ד שהוא מלך ערד שהוא עמלק גם בלק ובלעם ג"כ מס' ער"ד שהם באים מסיטרא דנחש שנאמר ולא הלך בפעם בפעם לקראת נחשים, או יתקן בחי' בהרת דהיינו ע"י קולקול הפה נסתלק הפ' מבחי' ז' מילואים שמס' תרפ"ז ונשאר בהרת, ועל ידי מה יוכל לתקן זה והי' בעור בשרו שיבא לבחי' שמחה כי והי' הוא שמחה כי בחי' שבת קודש הוא בחי' שמחה ור"ל ע"י בחי' שבת קודש יוכל לתקן י"ד עיתים האלה ויוכל לגרום עי"ז לנגד צרעת כי בחי' הנגעים יתדבקו בבחי' שור וחמור שהם הקליפות כי צרע"ת גי' שו"ר וחמו"ר כאשר הובא בע"מ ומג"ע.

והנה אפשר לרמוז דברינו אלה בפסוק הנ"ל אשה כי תזריע ר"ל הנשמה כאשר תתקן ז' מילואים אלה שמספרם תזריע, אז וילדה זכר רחמים, כי זכר ז"יון כ"ף ר"יש עולה ג"כ תרפ"ז כנ"ל, ויגרום לטמא שבעת ימים הם ז' כתרין תתאין, כימי נדת דותה תטמא כי נד"ת גי' חות"ם, ור"ל כאשר הי' מטמא

וע"כ תלוי תיקון ברית לשון בשבת, וע"י ברית לשון יוכלו ג"כ לתקן ברית המעורר כי זה תלוי בזה ע"כ נכללו ב' חותמות האלה בבחי' שבת, והנה ע"י שהאדם מתקן בחי' ז' שמות האלה ועי"ז מבטל ז' שמות היצה"ר וז' בחי' שבכתרין תתאין מה שע"י פגם ועין שעשה האדם בבחי' ב' חותמות האלה נתן קיום והעמדה לבחי' כתרין תתאין האלה, כי בחי' קולקול הפה הוא מתחילה מסיבת נחש הקדמוני שהוציא דבה על בוראו ע"כ עד ידי עונות האדם בדיבור פה נותן עוז ותעצומות למדת הנחש, ולכן ע"י לשון הרע נגעים באים על האדם שהוא בא ג"כ מסיטרא דנחש, ואפשר לפרש (ויקרא יג, ב) אדם כי יהי בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והי' בעור בשרו לנגע צרעת, ובפשטות אפשר לפרש יהי' הוא מלשון נהייתי ונחלתי ור"ל כאשר הוא בבחי' האדם כי יהי' בעור בשרו שישבר כח חומרו ותאווה אז שאת מתנשא בעולם, ועוד אפשר לפרש כי עור בשרו עולה י"ד פעמים יום שהוא מענין י"ד עיתים שיש בעולם נקראים י"ד פעמים יום, וזהו אדם כי יהיה בעור בשרו ר"ל כאשר האדם הוא ראשו ורובו תחת בחי' העיתים

אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא (ויקרא יב, ב) דהנה איתא בספר מגלה עמוקות שיש ז' מילואי' נקראים ז' מרגליאי' והיינו ד' מילואי הוי' וג' מילואי אהי' עולה ס"ה רפאות, והוא ג"כ גימ' שמים וארץ, והנה בחי' שבת קודש כולל ז' בחי' הללו כי שבת הוא בסוד י"ה שהוא עולם הבא שנברא בי"ה, והנה י"ה עם רפאות גי' שב"ת, ולכן אפשר אוכלים בשבת דגים, כי דג הוא נגד ד' מילואים וג' מילואים כנ"ל, והנה עיקר עבודת האדם לתקן בחי' חותמות שלו שהם ברית לשון וברית המעורר, וזהו (דברים ה, כט) מי יתן והי' לבכם זה להם, לבכם ר"ת ברית לשון ברית מעורר, כי כל הדברים הצריכים שימור ממגע עכו"ם צריכים שני חותמות, וזהו שאומרים בשבת ויכולו השמים והארץ, כי ברית הלשון נתקן ע"י בחי' שבת, ע"ד דאיתא בס' יצירה המליך הקב"ה אות ח' וברא פה בנפש ושבת בשנה, וע"ד זה מובן דברי הזהו"ק (בראשית, לד) אימי דר' שמעון ב"י הוית משתעי יתיר בשבתא ואמר לה שבת היום והיא שתקה והבן, וגם דרשו חז"ל (שבת קיג) ממצוא חפצין ודבר דבר (ישעי' נח, יג) שלא יהי' דיבור של שבת וכו',

נצטווינו באכילת מצה ומרור לספר יציאת מצרים באותה השעה דווקא שמצה ומרור מונחים לפניך להראות שבחי' הגאולה היתה דרך זה כמו מצה ומרור אף שהמצה מצד עצמותה אין בה טעם הראוי שנעשית בלא מלח ובלא תבלין אמנם נגד בחי' מרור נחשב אכילת מצה לטוב, וכעת אפשר להמתיק ענין זה כי ר"ת מרו"ר מ'כף ר'גל ו'עד ר'אש הכוונה אחר שמצרים הי' בחי' מרור כנ"ל שאין בו מתום עי"ז הי' הגאולה וזה שמבואר כאן בפסוק ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה והנה נרפא נגע הצרעת עי"ז בחי' שרואה אחד שהוא הצרוע בכל גופו זה רוגם רפואה למי שבו נגע צרעת ועי"ז תהי' הגאולה ב"ב והבן:

לזה נקראו אבות הללו בשם אברה"ם יצח"ק כי כאשר תחשוב אהב"ה ירא"ה ובחי' זכ"ר גי' ביחד אברה"ם יצח"ק לרמוז ענין שאמרנו:

פרשת מצורה

וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע (ויקרא יד, א). לכאורה הוא להיפך שהי' צריך לכתוב והנה נרפא הצרוע מן נגע הצרעת, עי' בס' מדרש שמואל (ז), והנה נ"ל לפרש ע"פ פשוטו דהנה גאולת מצרים אף שהיו ישראל בלתי ראויים אעפ"כ גאלם הקב"ה לצד פחיתות וגריעות מצרי', ע"ד המבואר במדרש (ז) ע"פ (ויקרא כ, ב) ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי אם היה אומר ואבדיל את העמים מכם לא היה ח"ו תקומה לישראל יעו"ש, ור"ל שהקב"ה נהג בזה כמי שבורר קטנית אוכל מתוך הפסולת שדומה בעיניו תמיד שזה שבורר הוא טוב יותר מזה שמניח ע"ד (ז) יתרון לחכם מן הסכלות כי עי"ז בחי' הסכלות ניכר יתרון האור:

וכן בגאולת מצרים אחר שהקב"ה הביט מעשה מצרים והי' ניכר יתרון ישראל עי"ז כי במצרים הי' פחיתות וגרועות יותר ויותר, וזה גרם הגאולה וכמו כן בגלותא בתראה אם ח"ו ישראל לא יטיבו מעשיהם תהי' הגאולה ע"ד זה, וכמו כן בבחינת הצרעת אם אנו רואין אחד שיש בו נגע אחת וא' שהוא מלא נגעים וחבורות נפצעים מכף רגל ועד ראש אין בו מתום אז זה שאין בו אלא נגע אחת נחשב אדם בריא ושלם נגד זה, וכבר כתבנו במ"א שלטעם זה

החותם שלו הי' נותן כח הקליפות האלה, ועתה ע"י שיתקן ז' מילואים האלה יוכל להחזיר עטרה ליושנה, והבן:

אשה כי תזריע וילדה זכר (שם) מבואר בספרים רמז לבחי' גאולה העתידה שתהי' בבחי' זכר ואנחנו הוספנו תבלין שמבואר בדברי הפייט בפ' החדש (ד"ה ותעשה בו חדשה) אורה שבעתים יחודש ושנים בשנה יתחדש, דהנה מבואר במדרש (ז) על שם שנקרא יצחק יצא חק דרורי' לעולם, ומהו לשון חק להבין זה נראה ע"פ מה שמבואר אצלינו במ"א ע"פ הקדמה מספר מגלה עמוקות החנו"ת פתוחה, חנו"ת ר"ת חדש ניסן וחדש תשרי, שב' החדשים האלה הם נגד בחי' אהבה ובחי' יראה, ואמרנו כי חודש ניסן הי' התחדשות הבריאה, כמבואר בס' יצירה המליך הקב"ה אות ה' וברא ניסן כי הבריאה הי' בגושפנקא דאתי' בי' שמיא וארעא שם אהו"ה בכלילות עשרה הוא אותיות ניסן, וחודש תשרי הוא גי' הוי' אדני בכלילות עשרה וג' שמות אלו אהו"ה הוי' אדני גי' ח"ק וכאשר נברא יצחק נשלם בחי' ח"ק שוא נגד בי' אהבה ויראה, והנה כאשר אנחנו מתקנים בחי' אלו אנו עושים תיקון בבחי' ב' מזלות מאזנים טלה גי' קצ"ב וידוע שב' מזלות אלו נבראו באותיות ל"ה כמבואר בס' יצירה והם יחד גי' זכ"ר, וזהו מה שמבואר בפ' אשה כי תזריע כאשר כנסת ישראל המכונה בשם אשה תהי' בחי' מזריע באתערותא דלתתא לעורך מ"ג, אז תהי' הלידה בחי' זכר כאמור, ואפשר

